

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙΣ

[Του Μαρσέλ Πρεβώ]

Η ΕΓΚΑΤΑΛΗΦΘΕΙΣΑ

Όταν η κ. Γκυγιανέ έβεβαιώθηκε για το συνοικείο του φίλου της Παύλου Σαμπερλάν του έστειλε την ακόλουθη έπιστολή :

Παρίσι, 20 'Ιουλίου

Αγαπητέ μου φίλε,

Έπέστειρα στο Παρίσι, χθές το βράδυ από τα λουτρά, όπου πέρασα τόσο μελαγχολικές ήμερες. Και σήμερα το πρωί έμειθα από μια φίλη μου πώ; παντρεύσαι. Δέν σου προσθέτω τη γνωστή φράση που συνηθίζουν να γράφουν πάντοτε αι γυναίκες που ταίς εγκαταλείπουν και που εινε παντοτε ή έξη; : «Ξέρει; πώ; θι πεθάνω!» Έν τούτοις όμως και χωρίς να σου το λέω αυτό, ή ψυχή εινε γεμάτη πόνο και λύπη.

Είμαι λυπημένη γιατί μ' άφίνεις. Άκόμη περισσότερο γιατί έτοίμασες μυστηριωδώς, ίερο σφύριζο; και σιωπηλά το συνοικείο σου, χωρίς να ειπή; τίποτε σε μένα, την καλή φίλη σου...

Πώς έξχασες τα πέντε χρόνια που ζήσαμε μαζί. πέντε χρόνια άγάπης και τρυφερότητας, ό του έμοιαζιμε της λύπης μας και της χαράς μας ; Δέν άξιζα λοιπόν λίγη ειλκιρνεία και καλωσώνη εκ μέρους σου ;

Άντι να μου στέλνης αυτά τα ίσουητικά γραμματάκια—τι θα έλεγε ή μνηστή σου αν τα έβλεπε ;— δέν ήταν καλύτερα αν ερχό-

σωνα πρός έμένα με άνοιχτή καρδιά και αν μου έλεγες :—«Ίωάννα, παντρεύσαι!... Μά επειδή εσύ με ξερεις; καλύτερα από κάθε άλλη γυναίκα και μ' αγαπά; , τι λές γι' αυτό το γάμο;»

Έν τούτοις, ωραία μου Παύλο, δέν θα γλυτώσης από της συμβουλές μου. Άφου με εγκατέλειψες θα περιουσιθώ εις το ρόλο της μητέρας...

Πέρω στα σοβαρά το νέο μου αυτό ρόλο και σου στέλω μαζί με της; συμβουλές, μου και της; προφητείες, μου για το μέλλον σου.

Νομίζω, πώ; διαν παντρεύεται ένας νέος, πρέπει πρώτα να εξετάζη λεπτομερώ; τη σύνταξη της ζωής του, άφου εξέταση επίσης λεπτο, ερως τον ίδιο τον έαυτό του. Έκανες ού την ιδιωτική αυτή ανάλυσι ;

Γυντάξου σ' ένα καθρέφτη—μά κυτάξου με σοβαρότητα και με ύπομονή— κ' όχι με το εγωϊστικό κ' εύχριστιμένο βλέμμα, που είδω τόσεςφο, ες στά μάτια σου. Κυτάξου καλά και σκέψου. Τι βλέπει; Βλέπει; ένα κύριο με άσφογο ντύσιμο, όλίγο φαλακρό, με μάτια λιγάκι θολά, με δέμα καπως κουρασμένο και με έλαφρότατες ουτίδες στη; άκρες των ματιών. Όλα αυτά εινε βέβαια άνεπαίσιθτα πράγματα, που κρύβονται με την περιποίηση και την κομψότητα. Άλλα και το στομάχι σου εινε κάπως χαλασμένο, ό ύπνος σου κάπως διακεκομμένο,...

Δύο φορές την εβδομάδι παθι λίνεις νιου ραλγιες. Παρ' όλα ταύτα δέν πειράζει... Είσαι ένας άνθρωπος, που λέγεται «νέος άκόμη». Ηθικός, είσαι, έξυπνος, έχεις το πνεύμα των ανθρώπων τ ο υ

κ ό σ μ ο υ, αλλά είσαι έξιμερικά τεμπέλης και έποημένος έντελώς άμόρφωτος. Πόσες φορές, αγαπητέ μου, δέν σου έχρησιμεσα ως λέξικό, ως ίστορία και ως γεωγραφικός χάρτης ;

Τό όμοιολογούς και μόνος σου. Έρχονται δίκραι στα μάτια μου, διαν σκέπτομαι τη; πεκαμένες μέρες !

Εξ άλλου ή καρδιά σου δέν εινε ούτε καλή, ούτε κακή. Σίν όλους τούς άνδρες; είσαι άξιος να κάμης όλες ταίς αυτιοθσάις χωρίς να αισθάνεσαι τίποτε. Άλλά έπαναλαμβάνω πώς όλοι οι άνδρες είσθε έτσι. Έσύ όσως; είσαι χαριτωμένο;. Έχεις καλούς τρόπους; και δίνεις την έντύπωση διει είσαι ειλκιρνής. Τό πετυχίνεις; αυτό με το μειδίαμα στο στόμα και με το καίθευτικό σου βλέμμα, που ξέρει τόσο καλά να προσκοιείται.

... Αύτός είσαι με λίγα λόγια σύ, ό μέλλον σύζυγο; της Κλιέρας Λαβαλέ.

Σέ άκούω να μου δίνεις; αυτή την άπάντησι :

— «Τι διάβολο ! αγαπητή μου, μιλάτε έτσι για μένα ; Μια φορά σάς άρεσα πολύ».

Ναι, σ' άγίγησα πολύ, Παύλε. Μά τότε είσουν νέος; ένθ τώρα είσαι, όπως σου είπα μάλλον νέος. Τότε ήμουν κ' έγώ μια γυναίκα

της όποίας εθαύμαζες την όμορφιά και την κομψότητα. Είμαστε έπανω κάτω της αυτής ηλικίας. Γράσαμε μαζί.

Μά Έ κ ε ί γ η, φίλε μου ; Η μέλλουσα σύζυγός σου ; Εκείνη εινε ένα κοριτσάκι, που μόλις έβγήκε από ταίς καλόγρης !

Τι περιμένει από σένα ; Ξόδαφες μαζί μου τα νεύατα σου. Δηλαδή τον πόθο της άγάπης, της ειλκείας του μέλλοντος; την ευθυμία και τη χαρά. Τώρα είσαι έννευρισμένος, μπλαζε, και φροντίζεις περισσότερο γι' της; νευραλγιές σου και την ύγεια σου παρα για κάθε άλλο πράγμα στον κόσμο. Μην το άρνείσαι. Έμεις είχαμε άκόμη την ευθυμία γιατί; μας την έδιναν ή άναμνήσεις. Γι' αυτό είμουν ή μόνη γυναίκα στον κόσμο που μπορούσε να σε συγκαταίση.

Με την έπιστημο όμως; γυναίκα σου θα συβή ή αιώνια παρεξηγησι; των κοσμικών συνοικείων. Έσύ αγαήσεις, ένθ εκείνη δέν αγαήσες άκόμη. Γρήγορα θα άντιληφθής ή Κλαίρη πώς; είσαι ένας μεγάλος έρωτικός, ένας άνθρωπος χωρίς; άγάπη, και ότι σου λείπει, και ή στοιχειωδεστέρα μόρφωση...

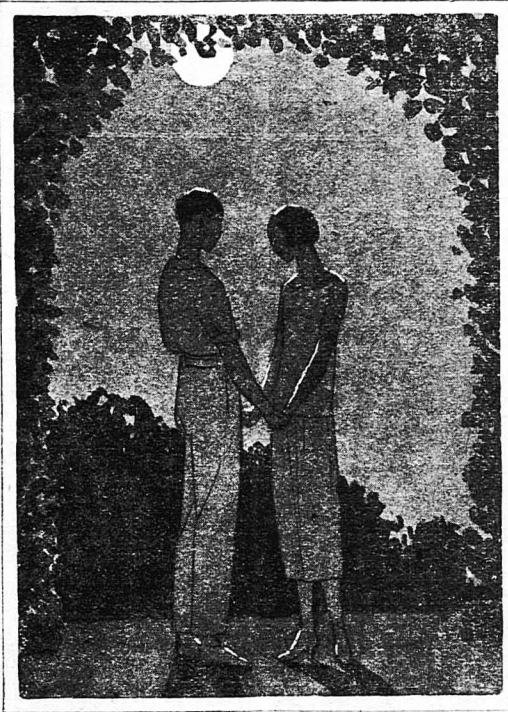
Θά άντιληφθής διει είσαι πνευματικός; κατώτερος της και θα ίδη ότι γύρω της ύπαρχουν νέοι ειλκοιπέτες και τριαντα έτών, με πολλά προτερήματα. Έσύ θα πλήξης; μαζί της και θα ζητήσης; έξω από το σπίτι σου λίγη ευχαρίστησι και λίγη άγάπη...

Τότε θα ειλκοιπέτης; στη; καλή; συνήθειες, στη φίλη σου, που θα σε περιμένη.

Ναι, θα ειλκοιπέτης; σε μένο, είμαι βεβαία, και αυτή ή βεβιότητα με παρηγορεί σήμερα που σε χάνω. Με λυπει ή ιδέα του γάμου σου, μα δέν έχω καμμία άμφιβολία για το μέλλον. Γρήγορα θα χωρίσης. Παντρεύου, φίλε μου, αλλά διαν βραδής το νέο σου βίο, σ' εμφο; πώς; ή φίλη σου διατηρεί για σένα την ίδια ειλκιρνή τρυφερότητα.

Με χίλιες ειλκείες; Μάρθα

ΜΑΡΣΕΛ ΠΡΕΒΩ

ΤΑ ΙΚΑ Μ' Σ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ

Τα άποκαλυπτήρια του πρό του Πανεπιστημίου άνδριάντος του Ρήγα Φερραίου έγιναν την 16ην 'Ιουλίου του 1872. Τόν άνδριάντα κατασκεύεισεν έντός; μικρού σχετιώ; χρονικού διαστήματος; ό γλύτης; Ίωάννης Κόσσης, την δαπάνη δέ εγορήγησεν ό έθνικός εδύργητι; Γ. Αβερωφ.

Ό άνδριάνς του Φερραίου κατασκευάσθη εκ Πεντιλίσου μονολίθου μαριόρου, έχει δέ ύψος 3 μέτρων. άνάλογον πάχος και βάρος 2,000 χιλιογράμμων, δηλαδή 4,000 οκάδων περίπου.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ό σώφρων όφείλει να προνοή μάλλον παρά να μετανοή.
Έπιχαρισμος
Πράντε μεγάλη, χωρίς να όπότχεται; μεγάλη.
Πυθιγώρας
Ουδέν κήμα εινε σεμνότερον και βεβιότερον της; άρετής.
Ίδοκράτης
Κόλιζε τα πίσθη, ίνα μη ύπ' αυτών τιμωρήσαι.
Έπικτιτος
Όταν δινείγη κανείς ει; πονηρόν άνθρωπον χρεώσαι, από λαμβάνει, άντι του τόκου, λύπις.
Άξίτιος
Όπως; εινε επιάνδρουν να δίδη; μίχιαιν εις; ένα μινόμενον, έτσι όμοίως; εινε επιάνδρουν και τώ να δίδη; δόλμαν εις; ένα πονηρόν.
Ίάμβλιχος
Σοφός καλείται ό χρήσιμα γνωρίζων και όχι ό γνωρίζων πολλά.
Αιδύλιος